

[Justitsministeren]

men der kan jo også være tale om, at statsadvokaten f. eks. finder, at man allerede på det foreliggende grundlag, som han får, kan sige, om klagen er berettiget eller ej, således at undersøgelser fra hans egen side ikke er nødvendige. Den situation, den mulighed, kan i hvert fald foreligge.

Jeg er egentlig heller ikke selv særlig tilfreds med den paragraf. Når den er foreslået alligevel i denne form, skyldes det bl. a. det, jeg lige har nævnt, men jeg er opmærksom på, at der selvfølgelig, som fru Nathalie Lind sagde det, teoretisk set kan blive tale om forsøg på omgæelser. Jeg håber ikke, det bliver tilfældet, men jeg synes ikke, vi har grund til at tro, at kommunalbestyrelser i al almindelighed vil handle på en måde, der er udtryk for omgæelser, men jeg erkender, at risikoen naturligvis er der. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi ser på, hvordan denne bestemmelse, hvis den bliver vedtaget, kommer til at virke i praksis, og virker den ikke efter sin hensigt eller på en urimelig måde, er jeg meget villig til at tage den op til overvejelse igen.

Hr. Knud Lind var inde på spørgsmålet om advokatens stilling i forhold til parterne i klagesagen. Vi har givet et svar til retsudvalget. Jeg skal henholde mig dertil, men også sige til hr. Knud Lind, at naturligvis vil vi være opmærksomme på dette problem i forbindelse med udsendelsen af vejledningen.

Større åbenhed er jeg enig i ville være væsentlig også fordi megen kritik ikke har været rimelig. Den større åbenhed har man i og for sig indført ved mange lokalnævne, idet man efter nævnets møde holder et ganske omfattende pressemøde, hvor man jo ikke kan identificere sagerne med navns nævnelse, men alligevel give så udtømmende oplysninger til offentligheden, at misforståelser undgås. Jeg tror, at sådanne pressemøder kunne være rimelige i større omfang, end de findes nu, men der er ikke nogen bindende regler om lukkethed, og i forbindelse med udfærdigelsen af en ny vejledning skal vi være opmærksomme på, hvorvidt større åbenhed kan indføres.

Fru Ebba Strange talte om advokatens rolle. Jeg skal sige, at advokaten bliver fuldgældigt medlem på lige fod med de andre medlemmer af lokalnævnet. Når han er foreslået, og når jeg var meget villig til at gøre det – dette undrede hr. Wilhjelm sig over –

er det, fordi advokaten jo er vant til at varetage enkeltpersoners interesser, bl. a. i straffesager. Han er i modsætning til en borgmester, der jo skal behandle de generelle problemer i kommunen, og i modsætning til politiet, der står på den anden side af skranken, vant til at tage sig af enkeltpersoners interesser, personer, der mener, at de er kommet i klemme i systemet. Derfor har jeg forventning til, at advokaten vil tilføre lokalnævnet noget virkelig nyt. Jeg er overbevist om, at dette ikke er en formalitetsændring.

Vi behøver ikke at lovfæste klagerens ret til at møde op. Det vil komme til at stå i den nye vejledning, at klageren har ret til at møde for formanden eller sekretæren. Derimod er jeg lidt betænkelig ved at indføre en egentlig forhandlingssituation i alle tilfælde. Jeg tror i hvert fald, det kræver en overvejelse, men ret til at møde op har han.

Hvad der er nok så vigtigt – det skal jeg også sige i anledning af fru Ebba Stranges indlæg – er, at enhver, der ønsker at klage, har ret til at gøre det mundtligt. Man kan tage telefonen, ringe til politistationen og bede om, at en politimand, der ikke har haft noget at gøre med den sag, man vil klage over, optager ens klage til rapport. Den ret har man allerede, og den vil man fortsat have.

Jeg er ked af, at fru Aase Olesen ikke kan se nogen som helst forbedringer i forslaget; det kunne dog både venstre og de konservative. Jeg hørte ikke nogen argumentation for, at det i hvert fald ikke var en forbedring at få advokaten med i lokalnævnet. Det synes jeg selv så ganske afgjort det er.

Og endelig til hr. Wilhjelm. Det er korrekt, at jeg var meget villig til at komme med dette ændringsforslag. Det skyldtes, at det oprindelige forslag fra folketingets side fik en noget kølig modtagelse, og da det var tilfældet, synes jeg, det var rimeligt at overveje ændringer. Det talte jeg om på et tidligt tidspunkt, og det var årsagen til, at jeg var meget villig til at komme med ændringsforslaget.

Jeg har ikke kendskab til forhåndsdrøftelser, som én part skulle have haft i modsætning til andre parter. Vi har angående lovforslaget hørt både politiets organisationer og naturligvis også Advokatrådet.

Så gennemgik hr. Wilhjelm noget, som vel i og for sig ikke hører under denne sags behandling: min holdning til forskellige retssik-